

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

לפני כבוד השופט פאול שטרק

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם רפי לוי ת"ז 032279127

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביה מיטלמן
ב"כ הנאשם עו"ד בן אישטי
הנאשם רפי לוי

פרוטוקול

בית המשפט מקריא החלטה.

החלטה

כתב אישום והכרעת הדין

1. הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין אירוע ביום 26.5.20 המייחס לו עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: חוק העונשין): אימים. עובדות כתב האישום מפורטות בהכרעת הדין שניתנה ביום 3.7.23.

2. באירוע מושא כתב האישום מיוחסת לנאשם עבירת אימים בגין שליפת נשק חם (אקדח), דריכתו וכיוונו כלפי המתלונן. אולם לאחר שמיעת מכלול העדויות ועיון בראיות, נקבע בהכרעת הדין כי ניתן לבסס את העבירה על מעשה שליפת נשקו של הנאשם כאשר היה בהליכה לכיוון הרכב שלו עם הגב כלפי המתלונן ולאחר "דחיפה" או "הובלת" הנאשם לכיוון רכבו על ידי המתלונן. הנאשם הסתובב לכיוון המתלונן רק כאשר אשתו יצאה מרכבו והלכה לכיוון המתלונן. רק לאחר תפיסת אשת הנאשם על ידי המתלונן בוצעו פעולות דריכה והכוונת הנשק.

3. נדחתה טענת קיום איום עקב דריכה והכוונת הנשק כלפי המתלונן מאחר שהנאשם פעל להגנת אשתו שנאחזה באותו זמן על ידי המתלונן. מדובר בנסיבות שלא היו בשליטת הנאשם. המתלונן הסביר בעדותו כי תפס את אשת הנאשם כמגן לאחר שהבחין באקדח בידיו של הנאשם, וזאת לאחר שהנאשם הסתובב לכיוונו. כאמור בהכרעת הדין, יש

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

התייחסות והנמקה לאבחנה בין הפעולות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, משמע אבחנה בין השליפה, הדריכה וההכוונה. נקבע כי יש לייחס לכל פעולה ופעולה משמעות משפטית נפרדת.

תסקיר שירות המבחן

4. לאחר הרשעת הנאשם, וע"פ בקשת בא כוחו, הוזמן תסקיר שירות המבחן עם התייחסות לעצם ההרשעה. התסקיר הוגש לתיק בית המשפט ביום 2.4.24, וממנו עולים הפרטים הרלוונטיים הבאים:

- א. הנאשם בן 49, נשוי עם 4 ילדים (גילאים מגיל 7 עד 21).
- ב. המשפחה מתגוררת בבית בבעלות הורי הנאשם.
- ג. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות מלא בצה"ל.
- ד. הנאשם גם עבד 4 שנים במשטרת ישראל.
- ה. הנאשם עבד 10 שנים כנהג מונית (לרבות בעת האירוע מושא כתב האישום).
- ו. מאז האירוע הנאשם למד תחומים: חשמל ומזוג אוויר. היום עובד כ-4.5 שנים בתחזוקה במערכות הקשורות למקצועו.
- ז. אין לנאשם עבר פלילי.
- ח. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו והסביר כי פעל מאימפולסיביות. היום הנאשם הפנים את הטעות שעשה, וטען כי פעל מתוך רצון להגן על משפחתו (בנו התינוק היה ברכבו) לפי הבנתו את הנסיבות שהתקיימו.
- ט. בעת ביצוע מעשיו הנאשם פעל באופן ספונטני ואימפולסיבי ומתוך חוסר סבלנות. הוא לא בחן חלופות במקום מעשה האיום שביצע.
- י. בשיקול גורמי סיכון הישנות העבירה, בתסקיר יש התחשבות בכך שהנאשם אדם נורמטיבי וללא מאפיינים עברייניים וכי מדובר במעשה חריג עבורו. מאז האירוע הנאשם עבר תהליך של הפנמה ולמד על הצורך בשינוי דרכי תגובתו לאירועים כגון האירוע שהביא להרשעתו. יש לנאשם רצון לשינוי התנהגות. כל האמור לעיל מהווה סיכוי ממשי לשיקום.

5. המלצת שירות המבחן הינה לביטול הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו 100 שעות של"צ. עוד עולה מהתסקיר כי הרשעת הנאשם תביא לפיטוריו ממקום עבודתו, דבר שבפני עצמו יגרום לפגיעה בתהליך השיקומי הקיים. בנוסף הרשעתו של הנאשם תגרום להשפעה שלילית של ממש על אשתו של הנאשם עקב תפקידה במסגרת משלוח ידה (המתואר בעדותה ובתסקיר). בנוסף לפגיעה באשת הנאשם, עולה כי הרשעת הנאשם תפגע גם בביתו נוכח תפקיד אליו היא מועמדת, וכן בבנו ובהמשך שירותו בצה"ל.

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

ראיות לעונש

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
6. המאשימה לא הגישה ראיות לעניין גזר הדין והעונש.
7. הנאשם הגיש מכתב ממעסיקו (נ/7) לפיו הרשעת הנאשם תגרום בוודאות לפיטוריו.

טענות הצדדים

- 5 בטרם שמיעת הטיעונים לעונש, הפניתי את באי כח הצדדים להחלטה וגמר דין מיום 20.2.24 בת"פ
- 6 25096-03-20 מדינת ישראל נ' חן (לא פורסם) הדין במקרה של אלימות בכביש ונדון בפני המותב הדין
- 7 בהליך כאן (להלן: "מקרה חן"), הדומה במקרה הנדון בהיבטיו המשפטיים לעניין ביטול הרשעה.

ב"כ המאשימה

8. לעניין הערכים המוגנים שנפגעו, טוענת המאשימה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של הגנה
- 9 על חייו ושלמות גופו של אדם, הגנה מפני החשש לאובדן חייו, שימור גופו וביטחונו של אדם
- 10 בהיותו במרחב הציבורי, ובסדר הציבורי.
- 11
- 12
- 13 9. לעניין חומרת עבירת האיומים, הפנתה המאשימה לפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ
- 14 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל (פורסם ב"נבו", 4.1.06, להלן: "פס"ד לם") לפיה
- 15 מבצע עבירת האיומים שואף להפחיד או להקניט את האדם המאויים, ובכך פוגע בשלוות
- 16 נפשו, בביטחונו ובחירות פעולתו של הפרט המאויים.
- 17
- 18

- 19 10. המאשימה התייחסה לממצאי תסקיר שירות המבחן, לפיהם ניכר כי הנאשם לקח אחריות
- 20 על מעשיו, אך עם זאת לנאשם נטייה לפעול באופן אימפולסיבי במצבי לחץ, וכי שירות
- 21 המבחן המליץ על עונש בהיקף של 100 שעות לתועלת הציבור (של"צ) והימנעות מהרשעת
- 22 הנאשם. ואולם המאשימה טענה שהמקרה הנדון אינו עומד במבחני הלכת תמר כתב (ע"פ
- 23 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 21.8.97, להלן: "הלכת כתב") לפיה
- 24 הכלל הוא הרשעת הנאשם מקום שהוכחה ונקבעה אשמתו, וכי הנאשם "לא יורשע" רק
- 25 במקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הפגיעה הצפויה בנאשם לבין חומרת העבירה,
- 26 וכי המקרה הנדון אינו נמנה על מקרים יוצאי דופן אלו, והימנעות מהרשעת הנאשם תפגע
- 27 בשוויון בפני החוק.
- 28

- 29 11. עוד הוסיפה המאשימה לעניין אי הרשעת הנאשם, כי נסיבות המקרה הספציפי של הנאשם,
- 30 בהן האיום נעשה באמצעות כלי נשק חם, אינן משקפות כראוי את האיזון והסדר הנורמטיבי
- 31 שבהלכת כתב לעניין אי הרשעת הנאשם, שכן מדובר במעשה חמור בו הנאשם הפר את
- 32 הוראות השימוש בנשק חם במסגרת הסמכות שניתנה בידיו לשאת כלי נשק מסוג זה. לפיכך,
- 33 המאשימה עתרה לדחות את בקשת הנאשם לביטול הרשעתו.

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

12. לעניין העונש הראוי, המאשימה עתרה למתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות של מאסר על תנאי, התחייבות שלא לעבור את העבירה, קנס משמעותי, וכן פיצוי למתלונן.

13. לתמיכה בהיקף הענישה לה עתרה, הפנתה המאשימה למספר מקרים הדומים לטענתה לעניין העבירה וחומרתה.

14. המקרה הראשון אליו הפנתה המאשימה מפורט בגזר הדין בת"פ 34232-05-18 מדינת ישראל-שלוחת תביעות כפר סבא נ' אורן תמיר (פורסם ב"נבו", 28.4.21), בו במסגרת סכסוך בכביש בין הנאשם לבין אשתו של המתלונן, וחילופי דברים בין המתלונן לנאשם, שלף הנאשם אקדח שהחזיק ברישיון בעודו יושב במכוניתו, וכיוון אותו לעבר המתלונן ובנו שישבו במכוניתם, ולאחר חילופי דברים קצרים נסע מן המקום. הנאשם שהיה בסביבות גילו של הנאשם בעניינינו, כפר באשמה, לא נטל אחריות על מעשהו וניהל הליך הוכחות. מתחם העונש שנקבע נע בין תקופת מאסר בפועל בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלוות, ובנסיבות העניין מוקם הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

15. המקרה השני אליו הפנתה המאשימה מפורט בפסק הדין בע"פ 9823-09-18 אמיר חדד נ' מדינת ישראל (פורסם ב"נבו", 1.1.19), בו המערער, שהיה בחופשה מיוחדת משירות מילואים, איים ברובה M16 טעון (אך לא דרוך) שקיבל במסגרת שירות המילואים על המתלונן שנכנס עם משאית בשעת לילה מאוחרת לשטח סמוך לביתו של המערער כדי לפרוק סחורה למשק סמוך. בית המשפט לערעור אישר את מתחם הענישה שנע בין 5 חודשי מאסר בפועל שאפשר שירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה. בערכאת הדיון מוקם המערער בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אם כי לא בתחתית המתחם.

16. המקרה השלישי אליו הפנתה המאשימה מפורט בהחלטת רע"פ 106/08 מולטו צקול נ' מדינת ישראל (פורסם באתר האינטרנט של בית המשפט העליון, 13.1.08), לפיה במהלך ריב בין המבקש לבין נהג מונית, גידף המבקש את נהג המונית עקב בקשת הנהג כי המבקש לא יעשן במונית, שלף אקדח ממעילו, דרך אותו והצמידו לראשו של הנהג, אך התעשת, ועזב את המקום ללא ויכוח נוסף. למבקש הייתה הרשעה קודמת רלוונטית של עבירת תנועה תחת השפעת אלכוהול, ונטען בתסקיר המבחן כי גם המעשה מושא האישום נעשה בעקבות

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

השפעת אלכוהול. גזר הדין של הערכאה הראשונה ניתן טרם החלת תיקון 113 לחוק העונשין (2012), וקבע את עונשו של הנאשם על 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי, בדעת רוב השאיר את העונש על כנו, ובית המשפט העליון אישר את העונש לאור חומרת המעשה והנזק שהיה גלום בו (סכנה מוחשית ומידית שכן האקדח נתפס עם כדור בבית הבליעה).

17. סיכומו של דבר, ובראי הפסיקה אליה הפנתה ומכלול הנסיבות בתיק, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, ולגזור עליו 6 חודשי מאסר שאפשר שירצו בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם

18. ב"כ הנאשם מפנה לנסיבות שונות, שיש להן, לטענתו, משקל ממשי להקלת עונשו של הנאשם.

19. ראשית, טען, כי יש להקל בעונשו של הנאשם עקב חלופי הזמן הממושך, כ-5 שנים, מיום האירוע (2019). בנוסף, יש לתת משקל לנסיבות המיוחדות של המקרה, אותן כינה "או צלי"ש או טר"ש", לפיהן, כפסע בין הליך משפטי פלילי על כל הכרוך בכך לבין לא כלום – קרי, לו היה הנאשם מתעכב בכמה רגעים, אזי יתכן כי כל ההליך לא היה נפתח כלל.

20. עוד טען ב"כ הנאשם כי מרשו לקח אחריות בגילוי לב, הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו, לא ניסה לצמצם את אחריותו ומעורבותו באירוע, והעיד את שחוה מנקודת מבטו האישית, וכי בית המשפט קיבל את עדותו לפיה הנאשם לא התכוון לאיים על המתלונן אלא חש סכנה. אבחנה דקה זאת, טוען ב"כ הנאשם, מאיינת את הפסיקה שציטטה ב"כ המאשימה בה המורשעים התכוונו ממש לאיים על המתלוננים, לעומת הנדון בעניינינו, בו גם המתלונן עצמו העיד כי בינו לבין הנאשם קדמו דחיפות ומגע פיזי בטרם שלף הנאשם את אקדחו.

21. כמו כן, טען ב"כ הנאשם, כי עצם קיומו וניהולו של ההליך מהווה עונש והרתעה משמעותית כלפי הנאשם, וכי שמירת הנאשם ומשפחתו היא ערך מוגן בפני עצמו, ובמיוחד שעה שהנאשם, בן 49, לא היה מעורב בפלילים בעבר, וכך גם לאחר האירוע, וכי הוא אדם נורמטיבי ואיש משפחה למופת.

22. לעניין הפגיעה במשפחתו של הנאשם, נטען כי אשתו של הנאשם היא בעלת תפקיד כמתואר בעדותה במהלך שמיעת הוכחות, וקידומה עשוי להימנע אם יורשע בעלה, שכן מן המפורסמות כי מועמד לקידום נשאל לגבי קיומו של עבר פלילי במעגליו המשפחתיים

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

הקרובים. כמו כן בתו של הנאשם סיימה שירות צבאי משמעותי וכעת היא בתהליכי גיוס לתפקיד בשירות המדינה. לגבי הפגיעה בבנו של הנאשם הפנה ב"כ כוחו לתסקיר שירות המבחן, לפיו בנו משרת ביחידה מיוחדת וסיווג הביטחוני נבחן לפרקים ודורש העדר קשר עם גורמים עברייניים.

23. לעניין תסקיר המבחן, טען ב"כ הנאשם כי הודגשה הפגיעה הקונקרטית בעתידו של הנאשם אם הרשעתו לא תבוטל, והאפשרות לפיטורו מעבודתו במוסד חינוכי לאנשים בעלי מוגבלויות, ותמך את טענתו במכתב ממעסיקו של הנאשם (נ/7) לפיו הרשעה תגרור בוודאות את פיטוריו עקב תנאים רגולטורים החלים על המוסד.

24. לגבי מתחם העונש והעונש, נטען כי מדובר בעבירת איומים ברף הנמוך, ללא עבירות נלוות, וכי במקרים דומים לא מעטים הסתיימו ההליכים בהסדר מותנה.

25. לעניין ביטול הרשעת הנאשם נטען כי המקרה הנדון עומד בשני המבחנים המצטברים של **הלכת כתב**, ובא כוחו הפנה למספר מקרים התומכים בטענתו, בהם ביטל בית המשפט את הרשעת הנאשם בעבירות איומים ברף גבוה בהרבה, שאף כללו היזק לרכוש, ואף איום כלפי תינוקות.

26. המותב כאן הפנה את ב"כ הצדדים להחלטה מיום 20.2.24 **במקרה חן**, שבו הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בגין עבירת גרימת חבלה חמורה. הרשאת הנאשם בוטלה לאור תסקירי המבחן בהם נקבע כי מדובר באירוע חריג בחיי הנאשם, וכי מדובר באדם נורמטיבי האחראי לפרנסת משפחתו ומעסיק צוות עובדים הכולל גם "נוער בסיכון" ומסייע לשיקומם, ונקבע כי מדובר במקרה חריג ויוצא דופן עם נסיבות מיוחדות העונה למבחנים שנקבעו **בהלכת כתב**, וכי הנזק שיגרם לנאשם ולמעגלים סביבו, לרבות שיקומו של הנאשם כתוצאה מהרשעתו, עולה על התועלת שבקיום התכליות שבהרשעתו.

27. **המקרה הראשון** אליו הפנה ב"כ הנאשם מפורט בפסק הדין בע"פ (י-ם) 52861-02-12 **אשר נ' מדינת ישראל** (פורסם ב"נבו", 15.7.2003), בו המערער, בן 70, הגיב באיומים כלפי המתלונן, כבאי בשירות עיריית ירושלים, שהגיע לחנותו של המערער לביקורת אש, ועקב תקלה במהלך הבדיקה, נוצרה בהלה בחנות. הרשעת המערער בוטלה כי מדובר באדם מבוגר ונורמטיבי, וכי המקרה אינו בקצה החמור של סקלת האירועים מסוג זה, ולאור עינוי הדין

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

שחוה המערער, לאחר שכתב האישום הוגש כשנתיים לאחר האירוע, הכרעת הדין ניתנה באיחור ניכר, וגזר הדין ניתן יותר מ-6 שנים לאחר האירוע, בית המשפט לערעור קבע כי ניתן להסתפק בקביעה שהמערער עבר את העבירה ללא הרשעתו.

28. המקרה השני אליו הפנה ב"כ הנאשם מפורט בפסק הדין בע"פ (נצ" 1106/03 שמעון נ' מדינת ישראל (פורסם ב"נבו", 15.7.2003), בו המערער, בעל הרשעות רבות, לרבות אלימות, איים על אשתו וחמותו על רקע מניעה ממפגש עם ילדיו. בית המשפט לערעור ביטל את הרשעת המערער בראי הסיכוי לשיקומו של מערער ומשפחתו כעולה מתסקירי המבחן, אך לא בלי התלבטות וקושי, שכן קביעות הערכאה הראשונה לעניין ההרשעה והעונש היו מוצדקות ותאמו את הדין והנסיבות, ומעל המערער ריחף מאסר מותנה חב הפעלה. תסקיר המבחן המליץ על ביטול ההרשעה ומתן צו מבחן לשנה וחצי. הרשעת הנאשם בוטלה שכן זה היה הפתרון היחידי לפטור את המערער ממאסר בפועל, שהיה פוגע בשיקומו ושיקום משפחתו, וניתן בעניינינו צו טהור למשך שנה וחצי.

29. המקרה השלישי אליו הפנה ב"כ הנאשם מפורט בפסק הדין בע"פ (נצ" 60052-02-17 קורצטג נ' מדינת ישראל (פורסם ב"נבו", 30.8.2017), בו הורשעה המערערת בהיזק במזיד לרכוש לאחר שהגיעה עם שניים נוספים לבית המתלוננת וניפצה באבן שמשות דלת אחורית בבית, ובאיומים על חיי המתלוננת, ואלו על רקע אי פירעון של חוב נטען של המתלוננת כלפי המערערת ואחיה. בית המשפט לערעור ביטל את הרשעת המערערת לאור ההמלצות בתסקירי שירות המבחן לביטול ההרשעה לאחר ששירות המבחן שוכנע כי הותרת ההרשעה תהווה מכשול קונקרטי ומוחשי לאפשרויות התעסוקתיות של המערערת, שכבר סיימה את לימודי המשפטים ונמצאת בשלבי תחילת התמחות ומתעתדת להתקבל כחברה בלשכת עוה"ד, וכן לאור גילה של המערערת, כבת 45, ונסיבותיה האישיות הלא פשוטות ומצבה הנפשי והפיסי לרבות נכות צמיתה. עם זאת, שירות המבחן ציין בנוסף בתסקירו בערכאה הראשונה, כי למערערת קושי בוויסות עצמי ושליטה פנימית ובלקחת אחריות מלאה על התנהלותה.

30. המקרה הרביעי אליו הפנה ב"כ הנאשם מפורט בת"פ 28679-02-20 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם ב"נבו", 12.12.21), לפיו הנאשם, עובד זר מן הפיליפינים שהיגר לישראל לצורך עבודה בסיעוד ופרנסת שני ילדיו שחיים בפיליפינים, הודה במספר מקרי איומים כלפיה וכלפי תינוקם המשותף באמצעות רשת חברתית באינטרנט ושליחת מסרים מאיימים לטלפון הנייד של המתלוננת, וזאת על רקע אמירת המתלוננת לנאשם כי אינו אביו הביולוגי

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

של תינוקם המשותף. בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשם לאור הסבירות הגבוהה שהרשעתו תגרום לביטול רישיון העבודה שלו בישראל לאור נוהל משרד הפנים לפיו לא תאושר הזמנת עובד זר בעל עבר פלילי, ובכך יפגעו גם ילדיו הנתמכים על ידו. שירות המבחן לא המליץ על אי הרשעת הנאשם שכן לא היה בפניו רישומו הפלילי של הנאשם מהפיליפינים.

31. **המקרה חמישי** אליו הפנה ב"כ הנאשם מפורט בגזר הדין בת"פ 60239-12-18 **מדינת ישראל נ' פלונית** (פורסם ב"נבו", 6.9.20), לפיו הנאשמת איימה על חייו של בעלה לשעבר ממנו התגרשה, וגרמה נזק במזיד לבגדיו היקרים על רקע מצוקה כלכלית עקב אי תשלום מזונות חמשת ילדיהם המשותפים מתוך ששת ילדיה. שירות המבחן הגיש מספר תסקירים, ולאור התקדמות שיקומה ונסיבות חייה של הנאשמת והפגיעה ביכולתה למצוא עבודה, המליץ על ביטול הרשעתה. בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשמת לאור מכלול הנסיבות המורכבות של חיי הנאשמת, והרגשת הקנטור שהביאה אותה לאובדן שליטה, ולאחר שהשתכנע כי להרשעה תהיה "משמעות כבירה" על פרנסת ילדיה בהיותה מפרנסת יחידה.

32. **המקרה השישי** אליו הפנה ב"כ הנאשם מפורט בגזר הדין ללא הרשעה שבת"פ 20195-01-20 **מדינת ישראל נ' סדן** (פורסם ב"נבו", 20.7.21), לפיו הנאשם, אדם משכיל, נעדר עבר פלילי ובן 59 בעת האירוע, הורשע בעבירות תקיפה סתם, הסגת גבול ואיומים כלפי מחותנו המתלונן על רקע יחסים משפחתיים עכורים על רקע מניעת קשר בין הנאשם לבין ילדיו ונכדיו, ותגרה שהתפתחה במהלך האירוע בין הנאשם למתלונן. שירות המבחן המליץ בתסקירו האחרון על אי הרשעה לנוכח פגיעה אפשרית בעיסוקו של הנאשם בהיותו מרצה במוסד אקדמי, ובראי טיפול פרטני שנמשך כשנתיים וחוות דעת חיובית. בית המשפט ביטל את הרשעת הנאשם לאור הרקע החריג של ביצוע העבירות בו מעורב סב שנמנע ממנו רצונו להטיב עם נכדיו, וכי גם למתלונן היה חלק בתגרה, נטילת האחריות על ידי הנאשם, הפגיעה הצפויה בתעסוקתו של הנאשם אם תוותר ההרשעה על כנה, וכי מדובר על עבירות על הצד הנמוך של חומרתן, ולאור נסיבותיו המיוחדות של המקרה נדרשה מידה מופחתת יותר של הוכחת נזק ממשי וקונקרטי. נקבע כי די במה שהוכח כדי לבסס מסקנה לפגיעה כללית בעתידו והקריירה האקדמית של הנאשם, וכן אין פגיעה מהותית באינטרס הציבורי.

דברי הנאשם:

33. בדבריו בפני בית המשפט קיבל הנאשם את קביעת בית המשפט, טען כי הבין את הטעות שעשה וכי נהג בפזיזות ובקוצר רוח, וכי למד רבות מהמקרה, לרבות "שיעור לחיים". עוד טען כי נסיבות המקרה גרמו לו להיות בלחץ רב לאור הימצאות אשתו ובנם הקטן במכונית,

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

והבלבול שאחז בו, וכי הוא מאמין בבית המשפט ובפסיקתו, וכי הוא סובל זמן רב מהמקרה.
יש לציין שהנאשם התרגש עד כדי כך שלא היה מסוגל לסיים מלוא דבריו.

34. ביטול הרשעה בס' 192 לחוק סדר דין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982 (להלן: חסד"פ) קובע:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

35. האם בפני בית המשפט אירוע חריג כאמור בפסק דין ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)? נקבע:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

כפי שעולה מהפסיקה, לצורך הימנעות מהרשעה, יש להוכיח כי הפגיעה בנאשם כוללת בנוסף גם פגיעה כלכלית של ממש.

36. בטרם הלכת כתב נפסק, כי ניתן להגיע בגזר-דין לתוצאה של אי הרשעה "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (ראו, רע"פ 432/85 גזעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.85)).

השאלה היא האם מדובר בעניינינו במקרה בו "..... נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין" (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ. פלוני פ"ד נד(3) 685)). בסופו של יום, וכפי שכבר נקבע בהלכת כתב, הימנעות מהרשעה שמורה למקרים חריגים שבחריגים (ראו: ע"פ (מחוזי ירושלים) 62626-10-17 מדינת ישראל נ' נבו (24.4.18) ע"פ 13038-09-18 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' פיקארד

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

1 לפיהם בוטלה קביעת ערכאה ראשונה ונקבע כי יש מקום לבטל הרשעה
2 ולהסתפק ב"אי הרשעה".

3
4 37. קיימת פסיקה נרחבת בעניין, מעבר לאלו שאליהן הפנתה ב"כ המאשימה, בה חזר בית
5 המשפט העליון על העקרונות שבהלכת כתב, למשל ברע"פ 1535/20 דוקורק נ. מ"י (פורסם
6 ב"נבו", 15.3.20) הקובע בפסקה 7:

7
8 "הערכאות קמא עמדו על כך כי המבקש לא הוכיח כי תיגרם לו פגיעה ממשיכה
9 קונקרטית במישור התעסוקתי כתוצאה מהותרת הרשעתו עד כדי הצדקת
10 סטייה מהכלל, לפיו מי שאשמתו הוכחה, דינו להיות מורשע. מן הראוי לשוב
11 ולהזכיר, כי אי הרשעה היא "חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש
12 להרשיע את הנאשם וראוי להטיל עליו אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם
13 אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה"
14 (הלכת כתב בפסקה 6 לפסק דינה של השופטת ד' דורנר). על הנאשם המבקש
15 להימנע מהרשעה, להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו,
16 אותה יש לבסס באמצעות ראיות (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל
17 (10.11.2014); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014). משפיעה כזו
18 לא הוכחה, ולא גובתה בראיות, לא מצאתי מקום להתערב בהכרעות הערכאות
19 קמא."

20
21 מנגד, מעבר לפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, בע"פ (בבית משפט העליון) 9090/00
22 שניידרמן נ. מ"י (פורסם ב"נבו", 22.2.01), במקרה חמור יותר מאשר בעניינו של הנאשם
23 בעניינו, כאשר בית משפט המחוזי דן בעניין כערכאה ראשונה, ובשלב הערעור על גזר דין,
24 קבע בבית המשפט העליון כי הייתה עילה מספקת לבטל הרשעת הנאשם, וכך נקבע בפסקה
25 8:

26 ההתלבטות במקרה זה אינה קלה. מצד אחד, עומד לפנינו המערער שביצע עבירה
27 חמורה וראוי כי יורשע בגינה על מנת להעביר מסר ראוי למערער עצמו ולחברה,
28 לפיו אין להקל עם מי שעובר עבירה כה חמורה. מצד שני, אין ספק כי השארת
29 ההרשעה על כנה במקרה זה תשמש מכשול בהמשך דרך חייו של המערער ותפריע
30 לו הן בגיוסו לצה"ל והן בחייו האזרחיים בעתיד. עומד לפנינו אדם צעיר, שנכשל
31 באופן חד-פעמי והוא מבקש לאפשר לו לשקם את חייו בלא שההרשעה תעמוד לו
32 לרועץ. האינטרס של המערער בשיקומו אינה רק אינטרס של העברייני ואינו רק
33 פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטרס זה הוא, לתת סיכוי למי שנכשל
בעבירה בנסיבות כבעניינו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי.
הסטיגמה הדבקה בהרשעה, עלולה לפגוע בכך.

בהמשך פסק הדין קבע בית משפט העליון כערכאות ערעור (פסקאות 10-12):

10. חוק העונשין הכיר בחרטה לפני ביצוע עבירה כמשרתת מאחריות פלילית
בעבירות ניסיון שידול וסיוע. תפיסה זו אותה ביטא המחוקק בהקשרים מסוימים,
יכולה להנחותו גם בבואו לשקול אם להרשיע נאשם המביע חרטה כנה או
להסתפק במבחן ללא הרשעה.

11. לאחר ששקלנו את השיקולים האמורים ואיזונו ביניהם, הגענו לכלל מסקנה, כי
המקרה שלפנינו על נסיבותיו המיוחדות, מצדיק ביטול ההרשעה. זאת לזכור, כי
אם ייכשל חלילה המערער בתקופת המבחן, יוחזר עניינו לבית המשפט שיוכל
להרשיעו בדין ולגזור את דינו גם בגין העבירה נשוא ערעור זה.

12. אשר על כן, אנו מקבלים את הערעור, מבטלים את ההרשעה ואת עונש המאסר
על תנאי ומורים על מבחן ללא הרשעה למשך שנה מהיום ועל ביצוע 300 שעות
שירות לתועלת הציבור, כפי שקבע בית המשפט המחוזי.

לאחרונה מותב זה נדרש לסוגיה של אי הרשעה לאור נזק כלכלי לנאשם ואף השלכת הרשעת
הנאשם על בני משפחתו, ראו: ת.פ. 7127-02-20 - הרשעה והשפעתה על פרנסת הנאשם
ומשפחתו ועובדים בעסק הנאשם, ת.פ. 25096-03-20 (מקרה חן לעיל) - השלכות ההרשעה
על בן משפחת הנאשם המשרת בצה"ל. בשני המקרים החלטות בית המשפט לא פורסמו ולא
הוגשו הודעות ערעור על ידי המאשימה. בשני המקרים (אחד בהסדר טיעון והשני לאחר
שמיעת הוכחות) ביטל בית המשפט הרשעת הנאשם והסתפק באי הרשעתו בהתאם לסמכותו
על פי סעיף 192א לחסד"פ.

דיון והכרעה

38. מהתסקירים שהוגשו על ידי שירות המבחן עולה כי האירוע מושא כתב האישום הוא חריג
בחיי הנאשם. מדובר בנאשם נורמטיבי. עם זאת מדובר במעשה שאין לזלזל בו של שלילת
נשק חם (אקדח), מעשה בעל סיכון של ממש לא רק למתלונן אלא גם לנאשם עצמו וכל מי
שנמצא בסביבתו.

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

1 אין להתעלם מהערך החברתי שיש להגן עליו: הרתעה מפני מעשי אלימות בציבור. בית
2 המשפט זכה לשמוע את עדותו של המתלונן ועדות בני משפחתו שגם נחשפו לאירוע.
3 בנסיבות שנקבעו בהכרעת הדין עולה כי קיים בפני בית המשפט **מקרה חריג**. מחד, מדובר
4 במעשה מסוכן מצד הנאשם, כאשר שלילת הנשק אירעה ללא אלימות מילולית, ולאחר
5 שנאשם הפנה עורפו כלפי המתלונן ונסוג לרכבו. מאידך, אין להתעלם מחלקו של המתלונן
6 בהסלמת האירוע בדחיפת/הובלת הנאשם לכיוון רכבו כפי שעולה מהכרעת הדין.

7 39. עולה מהתסקיר וממכתבו של מעבידו של הנאשם (נ/7) כי קיימת פגיעה של ממש וקונקרטית
8 ליכולת כלכלית של הנאשם לפרנס את משפחתו נוכח הודעת המעביד על חובתו לפטרו נוכח
9 ההרשעה. שילוב פגיעה זאת עם האפשרות לנזק כלכלי של ממש גם לאשתו, ופגיעה אפשרית
10 בהתפתחות הקריירה של בתו ובנו של הנאשם, מאפשרת לשקול ביטול ההרשעה בהתאם
11 לסעיף 192א **לחסד"פ**.

12
13 40. משלוח ידו של הנאשם מעלה השאלה האם ביכולת הנאשם לספוג פגיעה כלכלית ממשית
14 ביכולתו להתפרנס. אילו זאת הייתה השאלה לפיה יש לשקול דחיית בקשה לביטול הרשעתו,
15 ניתן לפנות לאפשרות שהנאשם ימשיך במקצועו כעוסק עצמאי, אולם בכל זאת קיימת פגיעה
16 כלכלית של ממש מאחר שאין ביטחון כי ביכולתו ליהנות מהכנסתו ומתנאי עבודה (לרבות
17 הטבות כלכליות) המטיבים איתו ועם בני משפחתו. עם זאת, בשילוב פגיעות נלוות
18 לתעסוקת אשתו בתפקידה והמשך קידומה, ולכניסת בתו לשירות הציבורי, ולבנו ועתידו
19 בצה"ל, "ספיגת פגיעה כלכלית" נוספת זאת אינה איננה מידתית כשהיא נלוות להרשעה,
20 ובראי נסיבותיו הספציפיות של המקרה וביחס לחומרת העבירה.

21
22 41. גם אין להתעלם ממרחק הזמן מיום האירוע, שהינו 5 שנים. מעבר לנזק כלכלי יש בהרשעה
23 בחלוף 5 שנים גם פגיעה בשיקומו של הנאשם, משמע, הרשעה מחזירה את הנאשם 5 שנים
24 לאחור. יש גם להתחשב נוכח חלוף הזמן בהחלשת זיקה בין המעשה ובין עושהו, וכן כי כבר
25 אין מדובר באותו אדם, ולכן גם האינטרס הציבורי השתנה בחלוף זמן כה רב.

נזק כתוצאה מהרשעה

26
27
28 42. מדובר בנאשם שהוא היום קרוב לגיל 49, העוסק במקצוע בתחום חשמל, מזוג אוויר
29 ותחזוקה זה 4.5 שנים במסגרת משרה במוסד מכובד. ספק בעיני עם יוכל להמשיך באותם
30 רמה ותנאים באותו משלוח יד כעצמאי בגילו. השלכות כלכליות עליו ועל אחרים, הן שיקול
31 לביטול/הימנעות מהרשעה כפי שעולה מהלכת כתב:

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

1 "מטרת שני אמצעים אלה הינה שיקומית. ואולם, כידוע, שיקומו של נאשם - הגם
2 שהוא מהווה שיקול מהותי שלציבור כולו עניין בו - היינו אך אחד משיקולי
3 הענישה, שאליו מתווספים שיקולים אחרים הנובעים מאופייה של העבירה".
4

5 43. בנוסף, שאלות חשובות נוספות נשאלות בהלכת כתב מפי סגן הנשיא (בתוארו אז) כב' השופט
6 לוי (ראה כתב ע' 344-345):

7 "א. האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם?

8 ב. מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה?

9 ג. מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

10 ד. מידת הפגיעה של העבירה באחרים; (הוספת הדגשה פ.ש.).

11 ה. סבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

12 ו. האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר
13 בהתנהגות מקרית?

14 ז. יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה? האם הוא מתחרט
15 עליה?

16 ח. משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם?

17 ט. השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם?

18 שיקולים אלה, מבלי שיהיו ממצים, מקובלים עלי, כאחד הגורמים שיש להביאם
19 בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

20 44. כך גם בעניין הנאשם, מדובר במקרה חריג בחייו. קיים סיכוי לכאורי כי בנוסף לפגיעה של
21 ממש ביכולת פרנסתו של הנאשם, קיים גם סיכון של ממש להשלכות שליליות של הרשעתו
22 על אחרים במשפחתו. השתכנעתי שהרשעתו תגרום נזק כלכלי של ממש לנאשם ולאחרים.
23 נטל אחריות הנאשם ל"פגיעה" בבני משפחתו מהווה נטל נפשי קשה שיפגע בשיקומו.
24

25 45. ניתן לסכם ששילוב נסיבות האירוע עם הנזק הכלכלי הם גורם של ממש שיפגע בשיקומו של
26 הנאשם. זאת, גם לאור כברת הדרך שעשה הנאשם בשיקומו העצמי כמתואר בתסקיר שירות
27 המבחן.
28

29 46. קיימת פסיקה עניפה המפרשת את הלכת כתב, ממנה ניתן ללמוד כי בכל מקרה ומקרה יש
30 לתת את הדעת לנסיבותיו של הנאשם כפי שהן לאור הפרשנות הקיימת בפסיקה, וב"כ

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

הנאשם הפנה לפסיקה כזאת. כך ניתן להתרשם מפסק דין שניידרמן (ע"פ 9090/00, ערעור על ערכאה ראשונה בפני בית המשפט העליון) לעומת פסק דין דוקורקר (רע"פ 1535/20) במקרה של רשות ערעור, כי כל ערכאה פעלה לפי נסיבותיו הספציפיות של המקרה הנדון. משמעות הדבר שאין אחידות בפסיקה בפרשנות "..... נסיבות מיוחדות, חריגות ויצאות דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין". בדרך כלל, פסיקת בית המשפט העליון ניתנה על ידי הרכב של שלושה שופטים. לכל הרכב והרכב יש את הגישה שלו, כפי שקורה גם בדיונים בבית משפט המחוזי כערכאת ערעור. מה שכן עולה מהפסיקה הוא, כי בדרך כלל בית המשפט קובע כי "זה לא המקרה התואם "מקרה חריג"". משמע ניתן לזהות מקרה חריג כאשר נתקלים בו. יצוין, כי בעוד שלעיתים קשה להבחין בין מקרים שאינם חריגים, הרי שמקרה חריג קל יותר להבחנה.

47. בהתחשב בפגיעה בהליך שיקום הנאשם, אזי פגיעה כלכלית של ממש בנאשם ובאחרים מהווה שיקול מהותי וכבד משקל בנסיבות העניין, והמקרה של הנאשם עונה לדרישות הלכת כתב, מדובר במקרה חריג, כפי שעולה מדברי כב' השופט לוין ובפרט לשאלה מס 4 לעיל. היום, לאחר שהנאשם הפנים את משמעות והשלכות מעשיו, התרשמתי שקיימת בו חרטה כנה.

48. חיזוק למסקנתי זאת מצאתי גם בפסיקה אותה אזכר ב"כ הנאשם, המלמדת כי בתי המשפט וערכאות הערעור מצאו לא אחת לסטות מהלכת כתב במקרים הכוללים אפשרות לפגיעה קונקרטית בפרנסת הנאשם ובקיומם של נסיבות חריגות העומדות במבחני הלכת כתב, כפי שנקבע גם בת"פ 60239-12-18 (שם בעמ' 6, המקרה החמישי אותו ציטט ב"כ הנאשם), ואף במקרים חמורים מאשר המקרה הנדון בעניינינו, וכך גם בעניינו של הנאשם כאן.

התייחסות לתסקירי שירות המבחן והמלצותיהם

49. בעניינו של הנאשם, המליץ שירות המבחן בתסקיריו לאי הרשעת הנאשם. אין חולק על חשיבותו של תסקיר המבחן, והמחוקק אף קבע בסעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין חובה לעריכתו בטרם גזירת עונשו של נאשם למאסר. יפים לעניין זה דברי השופט א. שוהם ברע"פ 8884/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב"נבו", 11.6.14):

"אין חולק בדבר חשיבותו של תסקיר שירות המבחן, באשר הוא משמש ככלי-עזר בידי בית המשפט "לדעת לעומקם של נסיבותיו האישיות של הנאשם ולחקר הגורמים האפשריים להתדרדרותו לפלילים, כמו גם לבחינה מעמיקה

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

1 **ומקצועית של סיכויי שיקומו** (ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם

2 **בנבו] בפיסקה 12 (3.9.2012)).**

3 (שם, בעמ' 7 סעי' 13).

4 50. ראו לעניין זה גם את דברי השופט א. רובינשטיין ברע"פ 3197/07 **ואהבי עיאת נ' מדינת**

5 **ישראל** (פורסם ב"נבו", 26.11.07):

6 **"התסקיר הוא כלי רב חשיבות, ששירותי המבחן לנוער ולמבוגרים, מערכות רבות**

7 **חשיבות – אפשר לומר בפה מלא, חיוניות – מסייעים בו לבתי המשפט בגזירת**

8 **הדין.**" (שם, בעמ' 31).

9
10 51. לפיכך, יש להיעזר בתסקיר המבחן ולסמוך על מקצועיות עורכיו, ואין להתעלם מהמלצותיו

11 גם אם לבית המשפט הסמכות לסטות מהן. ואכן, בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, פעל בית

12 המשפט בסופו של דבר על פי המלצות שירות המבחן בתסקיריו לאי הרשעה, ונמנע מהרשעה,

13 ותוך שמירת תכליות הענישה באמצעות הענישה הנלוות.

14
15 52. כך גם בעניינינו, נחה דעתי כי שירות המבחן בחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם בראי

16 עובדות המקרה, וחזקה כי גיבש את המלצותיו במקצועיות הנדרשת, ולא העלים עין

17 מחומרת העבירה, ולראיה אף ציין: **"בבואנו לגבש המלצה ראינו מחד, כי מדובר בעבירה**

18 **חמורה ואנו ערים לצורך בענישה מחמירה בעבירות מסוג זה"**.

19 53. כך אני ער גם לטענות ב"כ המאשימה המפורטות לעיל לעניין הרשעת הנאשם למרות המלצת

20 התסקיר. ואולם, במכלול השיקולים מצאתי כי אי ההרשעה עדיף בעניין זה, וכי הדבר לא

21 יפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, לרבות באינטרס הציבורי ובהרתעת הרבים

22 כמפורט ומנומק לעיל.

23
24 54. נזכור ששירות המבחן לא מצא כל דפוס עברייני כלשהו אצל הנאשם, ומדובר במעידה חד

25 פעמית, שכוללת נסיבות מקלות, למשל, סוג האיום הנשקף ממעשהו של הנאשם ומידת

26 המחשבה הפלילית אצל הנאשם, ואלו נבחנים גם ביחס למקרים שאזכרו באי כוח

27 המאשימה והנאשם, ועל בית המשפט להתחשב במנגנוני הבניית שיקול הדעת בענישה שקבע

28 המחוקק, שכן לא בכדי נקבעו.

29
30 55. יצוין בנוסף כי לעונשים שיגזרו על הנאשם להלן יש להוסיף כי רישיונו של הנאשם לשאת

31 נשק נשלל לצמיתות, ואקדחו האישי נלקח ממנו.

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

סיכום:

56. הנאשם הורשע בעבירת "איומים", בה מנעד מעשים החל מהרף הנמוך של מילים מאיימות באופן כללי, ועד מילים שלפיהן יש פרטים המסמנים סיכון ממשי לביצוע מידי, מעשה איום עם חפץ חד מרחוק ועד מעשה הקרוב למאווים המגביר את הסיכון והפחד מן המאיים ועד השימוש בנשק חם כמו אקדח. כמו כן יש איומים המלווים באלימות, ואלו נמצאים ברף הגבוה של הגדרת העבירה.

57. במקרה של הנאשם, נקבע כי ביצע מעשה מאיים בעצם שלילת נשקו. הנאשם מודה בכך כי המעשה נעשה כפעולה מרתיעה, אך עם זאת, המעשה עונה להגדרת איום מאחר ולא הייתה נחיצות המצדיקה על פי דין לעצם המעשה. הנסיבה המקלה משמעותית הינה ביצוע שלילת הנשק ללא אלימות מילולית בעת שהנאשם הפנה עורף למתלונן והיה במהלך תנועה לכיוון רכבו של הנאשם שחנה בסמוך. לצורך קביעת עמדה בשאלת ביטול עצם ההרשעה יש להתחשב במכלול נסיבות ביצוע העבירה תוך ביצוע איזון בשאלת קיומה של פגיעה של ממש ביכולת הכלכלית של הנאשם ופגיעה של ממש בבני משפחתו. נחה דעתי שביצוע המעשה נעשה באופן שהמעיט סיכון להסלמת האירוע לאחר מעשה "סחיפה/הובלת" הנאשם על ידי המתלונן. המשך האירוע, כפי שעלה במהלך שמיעת העדויות, היה תוצאה של מעשים שלא היו בשליטת הנאשם.

58. נחה דעתי שבאיזון נסיבות העבירה בשילוב "פגיעה כלכלית של ממש" בנאשם ואף באשתו, בבתו ובבנו, יש לקבוע כי איזון של מכלול הנסיבות כפי שנדרש על ידי הפסיקה, נוטה לטובת הנאשם. המסקנה היא כי מדובר במקרה העונה לדרישות ולתנאים שנקבעו **בהלכת כתב**, ומאפשר לפעול בהתאם לסעיף 192א לחס"פ, וכי יש מקום לביטול הרשעת הנאשם. לאור האמור אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם מיום 7.11.23.

ניתנה והודעה היום כ"ט ניסן תשפ"ד, 07/05/2024 במעמד הנוכחים.

פאול שטרק, שופט

בית משפט השלום בירושלים

07 מאי 2024

ת"פ 5158-05-20 מדינת ישראל נ' לוי

גמר דין

בקביעת הקף של"צ התחשבתי בחומרת המעשה ובאפשרות להתרחשות אסון שלא קרה למזלו של הנאשם ולמזלם של שאר המעורבים. יש לקבוע תוצאה אשר בכל זאת משקפת הרתעת הנאשם ואת הציבור. לאור האמור החלטתי להטיל על הנאשם העונשים הבאים:

א. על הנאשם לבצע 150 שעות של"צ בפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות ומועד, הדבר יעשה על ידי שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי.

ב. על הנאשם לבצע את שעות של"צ בתוך 12 חודשים מיום אישור תוכנית מטעם שירות המבחן.

ג. הנאשם מתחייב להימנע מכל עבירת אלימות, בין אם מילולית ובין אם פיזית, למשך שנתיים מהיום, במידה ויורשע בעבירת אלימות בתקופת שנתיים אלו, יהיה עליו לשלם 3600 ש"ח.

ד. הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע השל"צ כנדרש, הוא צפוי להרשעתו וגזר דינו מחדש.

ה. מבוקש משירות המבחן להגיש תוכנית לאישור בית המשפט עד ליום 4.6.24. ניתן ליצור קשר עם הנאשם בטלפון 050-9275515 או באמצעות בא כוחו בטלפון: 050-5105300

זכות ערעור בבית משפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט ניסן תשפ"ד, 07/05/2024 במעמד הנוכחים.

פאול שטרק, שופט

הנאשם: אני מקבל על עצמי ההתחייבות בסך 3600 ₪ לפי תנאי גמר הדין.

הוקלד על ידי ליאורה רחמני